

Dračie srdce

Úloha pre Mondraga

Dračie srdce

Úloha pre Mondraga

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

CPRESS

Ana Galánová
Dračie srdce – Úloha pre Mondraga – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Dračie srdce

Úloha pre Mondruga

Ana Galánová

Ilustroval Pablo Pino

 P R E S S

2016

Môjmu synovcovi Lucasovi

Ana Galánová

Čitateľom, aby vzlietli ešte vyššie ako drak

Pablo Pino

Čo sa doposiaľ odohralo

V mestečku Samarado sa dejú veľmi divné veci. Kaleho drak Mondrago vyniesol z hradu starostu Wickenburga knihu. Je to veľmi zvláštna kniha, volá sa Rídel a vie hovoriť. Rídel povedal Kalemu, Maji, Kasimu a Arkovi, že musia ísť do Hmlistého lesa, pretože akýsi zahalený kat v ňom rúbe hovoriace stromy.

Keď naši štyria kamaráti došli do Hmlistého lesa, zistili, že naozaj zmizlo mnoho stromov a zoznámili sa tiež s dubom Dubiňákom, starým stromom, ktorý im zveril poslanie: musia nájsť šesť semienok a tie potom zasadiť v lese

v noci počas splnu. Jedine tak hovoriace stromy zachránia.

Vďaka radám, ktoré im dáva Rídel, našli prvé semienko v sekvoji, najvyššom strome Samarada, ktorý sa vypína na vrcholku nebezpečného Vlčieho kopca. Mondrago bol takmer veľmi vážne zranený, keď ho napadla svorka rozzúrených vlkov.

Druhé semienko bolo v labyrinte baobabu, v sieti podzemných tunelov, ktorými prúdi nazhromaždená voda v strome, určená na zavláčovanie úrody. Vnútri labyrintu napadli Kaleho, Maju a Arka besné krysy. Priatelia sa

museli tiež postaviť tvárou v tvár Murdovi, starostovmu synovi a svojmu najväčšiemu nepriateľovi. Našťastie sa im podarilo vyviaznuť živí a zdraví a dokončiť svoju úlohu.

Keď sa chceli vydať hľadať tretie semienko, Kale zistil, že zloduch Murda so svojím bratrancom Dupákom uniesli Mondraga. Aby ho získal späť, musel si Arko obliecť zbroj a postaviť sa ničomníkovi Dupákovi v súboji. Súboj bol náročný, ale Arko vyhral. Len čo mali zápas za sebou, vydali sa do Kurielovej chyže, kde zlí bratrance schovali Mondraga. Veľmi blízko tohto miesta, v Červenom jazere, objavili ďal-

šie semienko na banyane, strome chránenom stovkami hladných piraní. Maja sa musela vyzbrojiť poriadnou dávkou odvahy, aby nasadla do improvizovanej loďky a semienko získala.

Nasledujúce ráno dostal Kale zvláštnu správu od liečiteľa Kuriela, ktorý bol uväznený v podzemných kobkách. Kale sa prezliekol za dievča, aby ho mohol navštíviť, ale Murda a jeho otec ho chytili a zavreli do kobky spolu s vychudnutým starcom. Kuriel dal Kalemú mapu a ten ju poslal po svojom holubovi kamarátom. Potom Kale objavil v cele poklop, ktorým utiekol až do zimoviskových jaskýň.

Tam našiel svojich priateľov a získali nielen štvrté semienko, ale aj záhadné hovoriace knihy. Keď už si mysleli, že všetko dopadlo dobre, objavil sa Kat so svojím drakom. Našťastie, Mondrago kýchol do hromady suchej slamy a spôsobil požiar, ktorý pomohol deťom utiecť medzi plameňmi bez toho, aby ich Kat zbadal.

Zatiaľ čo záchranári hasili požiar, štyria kamaráti utekali na Kaleho hrad, aby uschovali semienko a hovoriace knihy. Rídel im prezradil, že piate semienko sa nachádza v Tulskom parku. Keď sa však štyria kamaráti vybrali najsť ho, miesto bolo plné ľudí, rozhodli sa preto

vrátiť do parku v noci. Kale odišiel domov, kde mu jeho otec oznámil, že Wickenburg vyhlásil odmenu za Kurielovu hlavu.

V noci sa Kale vkradol do stajní a objavil Kuriela, ktorý sa tam schovával. Bylinkár mu odovzdal piate semienko, ktoré získala jeho fretka z Tulského stromu, a pokúsil sa varovať Kaleho, aby sa do parku nevracal. Ale Kale ho neposlúchol a keď do parku dorazil, stretol sa s Arkom. Murda na nich však nachystal pascu a zavolať Radu! Kaleho a Arka obvinili zo zničenia Tulského stromu! Bolo rozhodnuté, že obaja chlapci budú zatvorení na svojich hradoch, kým Rada nerozhodne, čo s nimi urobí.

Ako teraz získajú posledné semienko, keď sú zatvorení?

Prečo sa neobjavili Kasi a Maja počas tejto noci v Tulskom parku, ako sa dohodli?

Prečo Kuriel chce deťom pomôcť?
A podarí sa Wickenburgovi chytiť Kuriela?
Odhaľ odpovede na tieto otázky a oveľa viac
v novom Mondragovom dobrodružstve.

TRAMTADADÁ!

TRAMTADADÁ! TRAMTADADÁ!

KAPITOLA PRVÁ

Hon

Zvuk lesného rohu zvolávajúceho k honu sa niesol Samaradom. Za Dračími horami sa objavili prvé lúče svitania, zatiaľ čo desiatky mužov a žien prichádzali na hrad starostu Wickenburga, všetci vyzbrojení až po uši. Mal sa začať hon na človeka, pátranie po Kurielovi,

starom liečiteľovi, ktorému sa podarilo dostať z podzemnej kobky a ktorý bol na úteku. Wickenburg ponúkol stotisíc samaralov tomu, kto ho nájde... živého alebo mŕtveho.

Kale sa prebudil vyľakaný zvukom rýchlych krokov, ktoré vybiehali a zbiehali schodiskom na jeho hrade. Vystrelil z postele a hľadal Mon-

draga. Ale drak v izbe nebol. Kaleho otec mu zakázal vojsť do hradu dovtedy, než bude dobre vycvičený, takže prečkal noc v stajniach.

Kalemu padol zrak na holubiu klietku v rohu miestnosti. Vnútri trpezlivo čakal Majin poštový holub. Ten Kaleho sa ešte nevrátil odvtedy, ako ho minulej noci poslal na Kasiho hrad. Kde len sú jeho priatelia a jeho holub? Kasi sa neobjavil v Tulskom parku tak, ako sa dohovorili. No fajn, aspoň že ho nechtyli ani neuväznili ako mňa, pomyslel si Kale. Ale je v poriadku? Bude to musieť vypátrať neskôr. Teraz však musí zistiť, čo sa deje.

Kale otvoril dvere, vykukol na schody a vo vchodových dverách zbadal svojho otca, ako práve odchádza. Otec mal na hrudi prsný plát

svojej zbroje a kopiju. Jeho matka bola tiež oblečená na lov. Kale zbehol po schodoch.

„Oci, čo sa deje? Prečo ste oblečení takto?“

„Ideme na Wickenburgov hrad,“ vysvetlil mu pán Karmona. „Hon na Kuriela sa už začal a chceme sa uistiť, že nikto neurobí žiadnu hlúposť. Ľudia sú schopní pre peniaze urobiť čokoľvek.“

„Čokoľvek?“ spýtal sa Kale s vyvalenými očami. „Nedovolíš im, aby niečo urobili Kurielovi, však nie?“

Kale si spomenul na minulú noc, keď našiel liečiteľa schovaného v stajniach svojho hradu. Vedel úplne iste, že on nie je kat. Starec by nikdy nerúbal stromy v lese, kde zbieral liečivé koreničky a byliny.

Náhle si Kale uvedomil, že Kuriel je určite ešte v stajniach. Objavia ho rodičia, až si pôjdu po drakov? A ak ho nájdu, odovzdajú ho zlému Wickenburgovi? Dostal obrovský strach.

„Oci, môžem ísť s vami? Sľubujem ti, že...“
„Kale,“ prerušil ho otec a zdvihol ruku.
„Myslím, že ti nemusím opakovať, že máš domáce väzenie. Máš absolútny zákaz vyjsť zo svojej izby. Až skončíme s touto záležitosťou, uvidíme, čo urobíme s tebou a Arkom. Nedo-

volím vám, aby ste znova v noci utiekli a dostali sa do problémov.“

„Ale...“ odporoval Kale.

„Žiadne ale,“ odpovedala jeho matka sucho. „Zostaneš tu s Nereou a keď sa vrátíme, tak sa porozprávame.“

TRAMTADADÁÁÁ! TRAMTADADÁÁÁ!

Znova začuli zvuk trúbky zvolávajúci k honu. Kale pozrel von. Na oblohe zbadal štyroch drakov, ktorí mierili k Wickenburgovmu hradu. Jazdci mali zbrane, siete a povrazy. Ako dlho bude trvať, kým výprava príde na jeho hrad, aby prezrela stajne? Kuriel nebol v bezpečí na žiadnom mieste! Musí mu pomôcť!

„Môžem ísť s vami do stajní a dať jedlo Mon-
dragovi?“ spýtal sa Kale.

„Kale Karmona!“ zahrmel otec. „Opakujem
ti to naposledy: V ŽIAD-NOM PRÍ-PA-DE
neodídeš z domu. Žiadne výhovorky! Dáme
tvojmu drakovi najesť. Teraz už musíme ísť,
skôr než bude neskoro. Nerea!“ zakričal otec.
Kaleho sestra sa objavila na chodbe. „Prosím
ŕa, postaraj sa o svojho brata, aby zostal doma.“

„Čo? To nie je spravodlivé! Mám už iné plá-
ny!“ odporovala Nerea. „Prečo musím zostať
ja a strážiť toto decko?“ spýtala sa a pozrela sa
na Kaleho s kyslým výrazom.

TADÁ! TRAMTADADÁÁÁ!

„Musíme okamžite vyraziť!“ naliehala Kale-
ho matka. „Deti, buďte dobré. Už nechceme
žiadne problémy.“

Kaleho rodičia sa vydali z hradu smerom k stajniam. Kale na nich zostal hľadiť, ako otvárajú vráta.

Prosím, Kuriel, schovaj sa, prial si.

Po niekoľkých minútach sa objavil pán Karmona v sedle svojho ohromného draka Kuda a pani Karmonová za ním v sedle dračice Karmy. Pozreli sa na svoje deti s obavami na tvári, rozlúčili sa a jemným stlačením piat namierili svojich drakov smerom k Wickenburgovmu hradu.

Nenašli ho. Aspoň že tak! Je ešte schovaný na poschodí v slame? pýtal sa sám seba Kale s úľavou.

„Ideme,“ prerušila tok jeho myšlienok Nerea. „Počul si otca s mamou. Bež do svojej izby a nerob hlúposti, pretože mám iné veci na starosti.“

„Áno, áno, napríklad nalakovať si nechty a ďalšie, veľmi dôležité veci,“ mrmlal si Kale, aj keď dobre vedel, že sestra ho bude strážiť.

Kale okolo nej prešiel a vydal sa ku schodom, aby sa vrátil hore do svojej izby. Ale práve v tom momente si na niečo spomenul. Schované semienka! Nemôže riskovať a nechať ich v knižnici, keby niekoho náhodou napadlo prehľadávať ju.

„Počúvaj, Nerea, keďže mám zostať celý deň zavretý v izbe, zjdem do knižnice a vezmem si nejakú knižku,“ povedal sestre.

„Tak rýchlo, chcem doraňajkovať a potom sa vykúpať a musím si byť istá, že si vo svojej izbe,“ odvetila Nerea a vydala sa do kuchyne.

Kale vbehol do knižnice. Vyliezol po drevených schodoch a našiel dutú knihu, v ktorej schoval semienka. Otvoril ju; vnútri žiarilo modré semienko baobabu, červené zo sekvoje, zelené z chlebovníka a zlaté z banyanu. Piate semienko, ktoré mu dal Kuriel minulú noc, mal uschované vo vaku vo svojej izbe.

Kale zavrel knihu a vydal sa do svojej izby. Len čo bol vo vnútri, zabuchol dvere a vložil piate semienko do dutej knihy a ľahol si do po-

stele. Majú päť semienok, ale teraz, keď je zavtorený, jeho poštový holub sa nevrátil a nemá sa ako spojiť s kamarátmi, bolo nemožné získať posledné semienko.

Čo bude robiť?